

Jak usłyszeć film

#niepewność #odmienność

EFEKT: Fragment film WIDZĘ posłuży nam do rozmowy o osobach niewidomych, niewidzących, o tym czym się różnią i na ile te różnice nas od nich oddalają i co może sprawić, że będą mniejsze. Porozmawiamy też o doświadczeniu jakim jest oglądanie filmu i o tym, czym jest audiodeskrypcja. A potem spróbujemy swoich sił i wspólnie stworzymy audiodeskrypcję do fragmentu filmu.

Film: <https://ninateka.pl/film/widze-bogdan-dziworski-1>

Czas trwania zajęć: maksymalnie 30 min, dla dzieci 7-8 lat

Zadanie przed zajęciami:

Dzieci mogą najpierw z otwartymi, później z zamkniętymi oczami dotykać różnych faktur, różnych przedmiotów, albo np. ciepłej i zimnej wody. Mogą zastanowić się nad tym, czym te wrażenie się różnią.

1. Powitanie (ok. 2 min)

Dzień dobry, nazywam się Ania i chcę z Wami dziś obejrzeć film przedstawiający świat niewidomych dzieci, waszych rówieśników. Powiedzcie mi proszę jak wy się nazywacie ile macie lat (dzieci się przedstawiają i mówią ile mają lat).

+ Krótka instrukcja dotycząca zachowania podczas zajęć: będziemy się lepiej słyszeć, jak będziemy wyciszać mikrofon (funkcja „mute”), ale kiedy chcemy coś powiedzieć dajmy umówiony znak - pomachajmy do siebie, złapmy się za nos itp.

2. Wspólne oglądanie filmu (ok 10 min)

3. Omówienie filmu + pytania do dzieci + rozmowa (3min)

- O czym był film? Co was zaskoczyło? Co szczególnego zauważyliście? Jaka była muzyka w tym filmie? Jak myślicie, jakie zmysły są szczególnie ważne dla osób niewidomych? Dlaczego? Co oprócz wizualnej warstwy jest ważne w filmie?

4. Czym jest audiodeskrypcja - rozmowa i doświadczenie (3 min)

Prowadząca opowiada o tym, czym jest audiodeskrypcja, jak się ją tworzy, co jest ważne w opisach warstw wizualnej filmu (bezstronność, fakty, brak interpretacji). Odbieramy fragment filmu z audiodeskrypcją (z zamkniętymi oczami), a później ten sam fragment oglądamy już bez audiodeskrypcji. Krótkie podsumowanie naszych wrażeń. (5min)

5. Stworzenie audiodeskrypcji. 10 min

Prowadząca na tablicy w programie zoom zapisuje przepis na spokój w formie listu do naszego bohatera. Dzieci dyktują, dopowiadają, a prowadząca pomaga ubrać pomysły w formę. Gotowy list pojawi się oczywiście w Wirtualnej Pracowni Kultury.

6. Pożegnanie. (2 min)

Prowadząca dziękuje dzieciom za wspólną pracę i zachęca do spisania przepisu na spokój i